

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 02/08/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

THÔN DI ĐÀ

Cả cuộc đời Hoà Thượng đề xướng việc thành lập thôn Di Đà, Hoà Thượng mong muốn những người niệm Phật được sống tập trung cùng nhau để sách tấn nhau cùng niệm Phật. Hoà Thượng đề xướng việc thành lập thôn Di Đà chứ Ngài không đề xướng việc hộ niệm. Theo kế hoạch, nếu thôn Di Đà được hình thành thì những người sống ở thôn Di Đà sẽ không phải trả bất cứ khoản chi phí ăn ở hay sinh hoạt nào. Nhiều người đã hỏi tôi thôn Di Đà ở đâu nhưng trên thực tế thôn vẫn chưa được hình thành. Nguồn tài lực từ khắp nơi trên thế giới ủng hộ cho việc xây dựng thôn Di Đà rất lớn nhưng khi Hoà Thượng vắng sanh thì thôn vẫn chưa được hình thành. Hoà Thượng muốn những người ở Thôn Di Đà sẽ được cúng dường như một vị Phật, một vị Bồ Tát vì họ đến đây với mục tiêu là trở thành Phật Bồ Tát.

Hoà Thượng nói: ***“Chúng ta phải cúng dường những người ở thôn Di Đà như một vị Phật vì Đức Phật có mười đức hiệu trong đó có một đức hiệu là ứng cúng. Tất cả những người ở thôn Di Đà đến đây để làm Phật, chắc chắn họ sẽ thành Phật nên chúng ta phải đem tâm cúng dường Phật để cúng dường họ. Chúng ta cúng dường họ như cúng dường một vị Phật để giúp họ viên thành Phật Đạo”***. “Ứng cúng” là Phật tiếp nhận sự cúng dường của tất cả chúng sanh. Hoà Thượng mong muốn xây dựng thôn Di Đà để nhiều chúng sanh có được lợi ích to lớn. Hoà Thượng không thể làm được điều này vì xung quanh Ngài có những người nghe theo lời Ngài nhưng cũng có những người “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Thôn Di Đà chỉ có thể được xây dựng nếu những người xung quanh Hoà Thượng đều đồng lòng vì chúng sanh phục vụ. Một số người đã tổ chức những pháp hội rất lớn, sau đó, họ mời Hoà Thượng hoặc Thầy Định Hoằng, Thầy Trần đến giảng. Những pháp hội này nhận được sự cúng dường, tài trợ rất lớn nhưng tiền sẽ do nhà tổ chức giữ. Tinh thần của Hoà Thượng và các quý Thầy là các Ngài chỉ cần pháp tòa, chỉ cần cơ hội để giảng cho chúng sanh nghe Phật pháp. Tôi cũng đã đến dự những pháp hội như vậy một vài lần, sau này tôi mới nhận ra, những pháp hội này do các nhóm người đứng ra tổ chức để thu lợi. Hoà Thượng từng nói: ***“Người nào thích tiền, thích danh thì họ lấy cớ chúng ta chỉ cần pháp tòa”***. Đến đúng giờ thì Hoà Thượng đến giảng nhưng các Ngài cũng chỉ được giảng khoảng hơn một giờ.

Hiện tại, chúng ta đã xây dựng tám vườn rau sạch, các vườn rau phải có những người hết sức có tâm chăm sóc. Nếu một người vô tâm quản lý vườn rau rau thì chúng ta thậm chí không có rau để ăn. Chúng ta cũng đã làm được tám dây chuyền sản xuất đậu nhưng nếu người quản lý không có tâm thì họ cũng sẽ làm hao tổn tiền của chúng sanh. Chỉ cần chúng ta có tâm thì chúng ta có thể làm được mọi việc. Chúng ta làm việc lợi ích cho chúng sanh không phải là chúng ta ban phước cho chúng sanh mà là chúng ta đang phục vụ chúng sanh. Chúng ta dùng tâm cúng dường chư Phật để phục vụ chúng sanh thì chúng ta mới có thể đề khởi được sự dũng mãnh, tinh tấn.

Suốt mấy mươi năm Hòa Thượng luôn canh cánh trong lòng việc xây dựng thôn Di Đà nhưng cuối cùng, thôn Di Đà vẫn không thể hình thành. Nguồn tài lực mọi người cúng dường để xây dựng thôn Di Đà đều giao cho ban trụ bị, Hoà Thượng không biết đến số tiền đó. Hiện tại, chúng ta cũng đang nỗ lực làm lợi ích cho chúng sanh, chúng ta chỉ cần tận tâm tận lực làm vì chúng sanh là được, chúng ta không nên phan duyên, cưỡng cầu. Thí dụ, nếu chúng ta mở trường học nhưng nếu trường học không có học sinh đến học thì chúng ta sẽ đóng cửa trường. Nếu chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta sẽ phiền não.

Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “**Nào ngờ tự tánh vốn sẵn thanh tịnh, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp**”. Năng lực của chúng ta vốn tròn đầy như nhau, nếu chúng ta không nỗ lực thì chúng ta không thể có thành tựu. Có những người học và làm đều rất tệt, đó là vì họ chỉ làm cho dễ coi, để che mắt người khác. Nếu chúng ta không thật làm thì chúng ta không thể giấu được người khác. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chỉ giấu được những người có tâm ý qua loa chứ chúng ta không thể giấu được người có tâm se se thanh tịnh**”.

Rất nhiều chúng sanh đang cần chúng ta nhưng chúng ta vẫn chệnh mảng, qua loa. Năm nay chúng ta đã tổ chức trại hè ở nhiều nơi như ở chùa Phúc Long, tỉnh Bắc Ninh, thành phố Hồ Chí Minh, thành phố Vinh, chúng ta nhận thấy là rất nhiều người đang cần chúng ta. Nếu chúng ta thờ ơ, qua loa trong một giai đoạn thì chúng ta khiến các con không được tiếp nhận cái tốt, các con phải học những điều xấu. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!**”. Nếu chúng ta không có tâm từ bi, tâm đồng cảm thì chúng ta sẽ cho rằng việc này không liên quan đến chúng ta. Chúng ta có cách thức, phương pháp làm để lợi ích chúng sanh mà chúng ta không làm thì đó là lỗi của chúng ta. Chúng ta chệnh mảng, lười biếng thì chúng ta sẽ dần dần già đi, các con cũng không được dạy những chuẩn mực đạo đức. Sau khi chúng ta tổ chức trại hè trong một ngày ở thành phố Vinh, nhiều người nói rằng, chúng ta nên tổ chức trại hè trong thời gian dài hơn, các Thầy Cô chỉ cần dạy dỗ các con, chi phí tổ chức mọi người sẽ lo. Đến thời điểm hiện tại, chúng ta cũng chưa phải kêu gọi kinh phí từ mọi người. Ở Sóc Trăng, từ một bãi đất trống, chúng ta đã xây dựng được cơ sở vật chất để một, hai trăm con có thể đến học. Người thế gian chỉ “**tự tư tự lợi**” nhưng họ không biết rằng sự tự lợi của họ đã cản trở rất nhiều người.

Các con đến trại hè để học làm người tốt, đây cũng chính là khởi đầu cho tiến trình các con học làm Phật Bồ Tát, chúng ta phải đem tâm cúng dường chư Phật để tổ chức các trại hè. Nếu chúng ta có một chút tâm “*tự tu tự lợi*” thì chúng ta sẽ không thể làm được. Chúng ta biết rõ rằng, nếu chúng ta bỏ trí lực, công sức, tiền tài ra mà chúng ta không nhận lại bằng tiền thì chúng ta chắc chắn sẽ nhận bằng phước báu. Nếu chúng ta nhận mà chúng ta không trả bằng tiền thì chúng ta phải trả bằng phước báu trong chính sinh mạng của mình. Người thế gian chỉ thích đánh đổi phước báu trong sinh mạng của mình để lấy tiền tài.

Hơn mười năm gần đây, đi đến đâu tôi cũng tặng quà cho mọi người. Ngày trước, tôi đến nơi họ bán sỉ để mua hạt về xâu chuỗi niệm Phật tặng mọi người. Tôi không kêu gọi ủng hộ nhưng mọi thứ tự nhiên đến. Ngôi nhà tôi đang ở, họ bán chịu cho tôi, tôi đã trả góp trong một khoảng thời gian ngắn. Mọi sự gần như đã được an bài. Người xưa nói: “*Đáng làm quân tử thì vui làm quân tử, đáng làm tiểu nhân thì oan ức cũng phải làm tiểu nhân*”. Hiện tại, ngày nào tôi cũng có rau để tặng mọi người. Chúng ta đừng khởi được tâm hy sinh phụng hiến thì chúng ta mới làm được việc vì chúng sanh. Tâm chúng ta tự tư, ích kỷ thì chúng ta sẽ luôn thấy mệt mỏi khi làm việc.

Hòa Thượng nói: “***Mục đích tu học của chúng ta là đoạn phiền não, tập khí, khai mở trí tuệ. Chúng ta giúp chúng sanh cũng chính là giúp chúng ta đạt được mục đích này***”. Chúng ta giúp đỡ chúng sanh cũng là đang giúp chính mình đoạn phiền não, tập khí. Thí dụ, chúng ta hy sinh phụng hiến làm việc vì chúng sanh thì đây là chúng ta đối trị tập khí lười biếng, chểnh mảng của mình. Chúng ta bố thí cho người thì đây là chúng ta đối trị tập khí tham lam, bòn xén. Chúng ta làm lợi ích cho chúng sanh cũng không ngoài mục đích đoạn trừ phiền não, khai mở trí tuệ của chính mình. Khi chúng ta tổ chức các khóa học hè, chính là chúng ta “*trải sự luyện tâm*”, đoạn trừ phiền não, khai mở trí tuệ. Nhiều người đóng cửa, ở nhà tụng Kinh, niệm Phật vì họ cho rằng như vậy mới là tu hành. Nhưng đó là họ chỉ tu hành trên hình tướng vì tập khí, phiền não của họ vẫn còn nguyên.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta muốn giúp chúng sanh thì chúng ta phải có phương pháp vô cùng khéo léo, tùy cơ ứng biến. Chúng ta làm những hình thức khác nhau nhưng chúng ta chỉ có một con mục tiêu duy nhất là giúp người chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ***”. Chúng ta tổ chức các chương trình ở chùa, ở trường học hay ở gia đình thì chúng ta lựa chọn hình thức phù hợp với môi trường đó. Chúng ta khô cứng, chấp trước ở hình thức thì chúng ta không thể làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Mục đích cuối cùng của chúng ta là giúp chúng sanh “*đoạn ác, tu thiện, phá mê, khai ngộ*”. Chúng ta phải linh hoạt trong việc chuyển đổi hình thức, hình thái nào có thể giúp chúng sanh thì chúng ta làm.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta thành tâm, thành ý làm thì chúng ta nhất định sẽ không có chướng ngại***”. Chúng ta thành tâm, thành ý là chúng ta không có ý

niệm “*tự tư tự lợi*”, không có ý niệm được mất, hơn thua. Hòa Thượng đã đi khắp nơi trên thế giới giảng Kinh, nói pháp thậm chí Ngài đã đến làm việc tại Liên Hiệp Quốc nhưng Ngài không hề có chướng ngại. Chướng ngại là từ nơi chính chúng ta. Chúng ta toàn tâm toàn ý làm lợi ích cho chúng sanh, vì chúng sanh thì chắc chắn chúng ta không có chướng ngại. Năm tới, chúng ta tổ chức trại hè, số lượng người tham gia chắc sẽ tăng gấp nhiều lần, các Cha Mẹ và các ban ngành đang ngày càng ủng hộ chương trình. Người thế gian có chướng ngại vì họ có tư lợi, họ làm để xây dựng bá đồ cho mình.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta có chướng ngại thì đó là do duyên chưa chín muồi và cũng là do chúng sanh chưa đủ phước. Lúc này, chúng ta phải tu dưỡng, phải không ngừng nâng cao cảnh giới nội tâm. Chúng ta đợi đến khi duyên chín muồi thì chúng ta làm mọi việc sẽ rất thuận lợi, không có một chút miễn cưỡng nào***”. Chúng ta làm mà có chướng ngại thì chúng ta phải quay về tu dưỡng, tấn tu, học tập, rèn luyện.

Bài hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta, chúng ta phải dùng tâm cúng dường chư Phật để làm việc lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta làm việc vì chúng sanh cũng chính là giúp chúng ta đoạn phiền não, tăng trí tuệ. Hiện tại, khi đi đến đâu, tôi cũng chỉ nghĩ đến việc tặng quà cho chúng sanh, khi tôi có ý niệm này mọi thứ chưa có sẵn mà sau đó những tặng phẩm mới tự đến. Khi tôi đến London, tôi nói với mọi người, chúng ta có thể thuê một toà nhà dạy tiếng Việt, dạy văn hoá Việt cho mọi người, nếu chúng ta có thể làm tốt thì sẽ có người phát tâm làm cùng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!